

ind paa disse Punkter, og navnlig ikke paa den efter min fulde Overbeviisning — thi det maa jeg dog nødvendigt udtale — aldeles uretferdige Charakteristik, som blev givet af den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) af den nævnte Sums Anvendelse. Kun en eneste Bemærkning, som kan siges at høre til Grundringerne, maa jeg endnu fremhæve. Jeg blev i højeste Grad overrasket ved idag at erfare, at det Forslag, der nu foreligger, skulde være fremkommet fra min middelbare Forgænger i Ministeriet (Bang). Jeg maa naturligvis antage, at min meget ærede Forgænger har betroet sine Tanker i saa Henseende til den ærede Rigsdagsmand, som fremsatte dette Punkt, men jeg kan forstikke, at han ikke har betroet mig det Ringeste om denne sin Tanke, og jeg kan tillige forstikke, at han — mig vittterligt — ei heller har betroet den til nogen af de Mænd i Ministeriet, hvis Hjælp jeg har kunnet benytte i denne Sag. Dersom han derfor har havt en saadan Tanke, maa den ærede Rigsdagsmand have nydt hans ganske særegne Fortrolighed. Vist er det, at min middelbare Forgænger ikke har havt den allerringeste Indskydelse paa den Beslutning, som Regjeringen i denne Sag har taget.

Naar jeg dernæst gaaer ind paa Forslagets Realitet, saa gjælder jo det om et Forslag til en nydft Jernbane, hvad der ikke let gjælder om andre Forslag, at i Almindelighed møder det kun Benner her; de fleste Forslag, som fremkomme, møde baade Sjender og Benner, og, omendstjondt jeg gjerne skal indrømme, at Bennerne maaskee mange Gange kunne være farlige, ere Sjenderne dog i Reglen de værste. Men, uagtet den nydft Jernbanesag som sagt har den eiendommelige Bestaafenhed, at den i Almindelighed taget kun har Benner her i Salen, saa er det ikke desto mindre dog ganske vist, at den med stor Lethed kan gaae tilgrunde netop ved altfor mange Benner. Dette kan skee paa høist forskellige Maader; navnlig kan det skee, fordi man, uagtet man i og for sig ønsker Sagen fremmet, dog dertil knytter saa mange personlige og individuelle Onsker, at man tilsidst, naar man ikke, som man havde ventet, kan faae disse Onsker opfyldte,

modsetter sig Sagen. Jeg maa derfor bede de Medlemmer, som virkelig ønske, at denne Sag maa føre til et for Landet gavnligt Resultat, at de selv vilde hjælpe Sagen igjennem, thi det er en Sag, som ikke kan siges at ligge Regjeringen mere paa Sinde end Thingets Medlemmer; i denne Sag staaer Regjeringen og Thinget, jeg kan næsten sige mere end i nogen anden Sag, i det meest umiddelbare og levende Samvirkningsforhold; det gjælder her om ved forenet Kraft at bringe denne Sag igjennem til Gavn for Landet i Almindelighed og Jylland i Særdeleshed.

Naar jeg nu skulde tage noget Hensyn til de Bemærkninger, som her ere fremkomne, navnlig forsaavidt de vedrøre Planen i det Hele, saa maa jeg først gjøre et Par Bemærkninger med Hensyn til de Uttringer, som ere fremsatte af den ærede Rigsdagsmand for Hjørring Amts 2den Valgkreds (Fischer). Det forekommer mig, at, dersom der var Indvendinger i dette Foredrag, saa vare de forsvindende. Skulde der nemlig indeholdes nogen Indvending deri, saa skulde den bestaae deri, at Lovforslaget ikke er fremkommet som Led og Deel af en fuldstændig omfattende Jernbanesplan. Ja, mine Herrer, det er den Maade, hvorpaa Bennerne gvaale et Forslag, naar man, hvor der er Spørgsmaal om en Sags Fremme, fordrer Noget, der i al Fald under nærværende Omstændigheder er umuligt for Regjeringen at opfylde — dette er den sikreste Maade, at tiltetgjøre ethvert Fremskridt. Det foreligger ligefremt og tydeligt, at Regjeringen ikke for Dieblikket kan forelægge et almindeligt Jernbaneforslag, det kan den ikke, selv om den i saa Henseende for sit eget Vedkommende havde forskaffet sig en klar Overbeviisning; thi den er af den Anskuelse, at det er urigtigt af en Regjering, naar den ikke selv kan stride til Udførelsen, da paa en saadan Maade, som her vilde skee, i Enkelthederne at binde en efterfølgende Regjering. Det, som paaligger den nuværende Regjering, er at sørge for, at det Forslag, den frembringer, ikke paa en utilbørlig Maade forgriber Fremtiden, men det troer jeg vilde være Tilfældet med det Forslag, som den ærede Taler har antydet. — Jeg har aldrig kunnet